

KURJER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 25 Kwietnia r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 15 kwietnia.

Przez Najwyższy reskrypt z dnia 16 lutego, rzeźywiły radca stanu, cywilny gubernator województwa, mianowany kawalerem orderu s. *Anny* pierwszej klasy.

Przez Najwyższy reskrypt z dnia 7 kwietnia Marszałek dworu J. C. M. *Naryszkin*, udarowany brylantowanymi znakami orderu s. *Anny* 1. klasy.

W liczbie mianowanych kawalerami s. *Włodzimierza* 4tej klasy, znajdują się: prezydenci sądów powiatowych ziemskich: wileńskiego *Michał Sawicki*, zawileyskiego *Wincenty Dowgiałło*; deputat kijowskiego sądu głównego 1go departamentu *Antoni Malewski*; gubernii grodzieńskiej prezydenci sądów: nowogrodzkiego grodzkiego *Ignacy Tuhanowski*, brzeskiego granicznego *Kajetan Niemcewicz*, lidzkiego grodzkiego sędzia *Leopold Szyszko*; sędziowie sądów granicznych: prużańskiego *Bruno Pusłowski* i *Jan Kraszewski*, słonimskiego, *Adam Jelec* i wolkowskiego *Xawery Krzywicki*.

Przez Najwyższy ukaz z dnia 30 marca, moskiewski marszałek gubernialny, radca tajny, *Xiążę Chowański*, przeznaczony do zasiadania w Rządzącym Senacie.

Najwyższym rozkazem tejże daty, moskiewski gubernator cywilny, rzeźywiły radca stanu, *Durassow*, najlaskawiej mianowany radcą tajnym, i ma zasiadać w Rządzącym Senacie.

Przez Najwyższy ukaz z dnia 22 kwietnia, *Grzegorz Bezobrazow*, najlaskawiej mianowany rzeźywiłym radcą stanu, i naznaczony cywilnym gubernatorem moskiewskim.

D. 4 kwietnia. Zarządzający kommissją moskiewskiego kommissoryackiego depu 5tej klasy *Pu-tiata*, najmiłościwiej podniesiony do rangi 4tej klasy i naznaczony wice-dyrektorem departamentu kommissoryackiego, na miejsce generał-majora *Achtarumowa*, który zupełne ze służby uwolnienie otrzymał.

Kurs petersburski dnia 10 kwietnia: dukat holenderski nowy 11 r. 75 kop., stary 11 r. 50 k. Zmiana złota 2 r. 88 kop. Zmiana sr. 2 rub. 74 kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - po --- 99½
68 brzęcząca moneta --- 96½
58 takąż - - - - - 80 } procentow

KRÓLESTWO POLSKIE.

(z Kurjera Warszawskiego.)

JO. Xiążę Namiestnik dziś rano wyjechał dla zwiedzenia Województwa Augustowskiego i Płockiego, wrócić ma na dzień 6 maja.

Nazajutrz po sprowadzeniu zwłok s. p. Xięcia *Czartoryskiego* do *Warszawy*, odbyło się wielkie nabożeństwo żałobne w kościele s. *Krzyża*. Od samego ranaprzy wszystkich ołtarzach odprawiały się msze żałobne za duszę zmarłego, i spiewane były wigilie przez wszystkie zakony. Wielką mszą żałobną odprawił JW. Arcybiskup Prymas Królestwa Polskiego, a JW Biskup *Krakowski Woroniec* miał stosowne do tego obrzędu kazanie. Wielki kondukt spiewany był przez Arcybiskupa, i 4 Biskupów: *Woronicza*, *Prażmowskiego*, *Lewińskiego* i *Czyżewskiego*, a gdy już zwłoki zniesione zostały na wieczny apoczynek do podziemia, raz

W. Miklaszewski, radca del. adm. oddał w tamtych wyrazach hołd cnotom nieboszczyka. Wśród żałobnego nabożeństwa przeszło stu artystów, pod dyrektora *J.P. Elsnera* zebrało się w kościele *Mazaria*. Kończąc na tym nabożeństwie, przy sprowadzeniu do *Warszawy* zwłok męża najzasłużniejszego i najwięcej kochanego, nim obszerny opis historyczny, prowadzenia zwłok jego od *Sieniawy* aż do *Warszawy*, czytelnikom naszym udzielony zostanie.

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 19 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dzisiejszy *Dostrzegacz Austriacki*, na dowód fałszu wiadomości, umieszczonej w kilku zagranicznych dziennikach liberalnych, jakoby feldmarszałek porucznik, *Hrabia Tino*, udał się do konsty-tucjonistów w Katalonii, przytacza pismo tegoż feldmarszałka, podane do gazety medyolańskiej, a datowane w *Villanova* nad jeziorem *Como* d. 6 b. m., w którym powyższą wiadomość podłym, bezwstydnym fałszem nazywa; oświadcza przytém, iż od r. 1814, za zezwoleniem N. Monarchy, bawi ciągle na łonie rodziny swojej, że na jego tylko rozkaz weźmie oręż, i że w usługach jego gotów jest przelać krew swoją, na dowód głębokiego uszanowania i niewygasłej wdzięczności za otrzymane dobrodzieystwa.

PRUSSJA.

Berlin dnia 22 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Xiążę *Kumberland* wyjechał ztąd do *Neu-Strelitz*.

Odebrano tu wiadomość z prowincyi nad-reńskich, iż z powodu wojny między Hiszpanią a Francją, zboże znacznie podrożało; cena oraz przeszłorocznego wina poszła bardzo w górę.

NIEMCY.

Od brzegów *Menu* dnia 12 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Rząd wirtenberski domagał się zwrotu dział swoich, które podczas wojny rewolucyjnej francuzkiej, sprowadzono z *Philipsburga* do *Moguncyi*. Z tego powodu kommissya wojskowa w *Frankforcie*, zaleciła kommissyi miejscowej w *Moguncyi*, aby przesłała opisanie dział niemieckich, które się tam znajdują. Okazało się, iż ogólnie jest 362 dział zagranicznych, a między niemi 348 niemieckich, lecz tylko 5 wirtenberskich. Kommissya wojskowa przelożyła seymowi związku niemieckiego, iż działa niemieckie wynoszą połowę dział będących w *Moguncyi*, i że jeśliby je oddać miano, wypadłoby postarać się o 300 lub 400 dział, dla opatrzenia tej twierdzy.

W *Ludwigslust* odprawił się d. 11 b. m. wśród huku dział, chrzest nowo narodzonego syna W. Xięcia dziedzicznego. Dano mu imie *Fryderyk Franciszek Alexander*.

Kilku uczniów *erlangen*skich, którzy na publicznej ulicy w *Ebermanstadt* napastowali pewnego sędziego bawarskiego, tak dalece, iż nazajutrz leżeć musiał, schwytali żandarmerya i pod sąd oddała.

Od brzegów Menu dnia 13 kwietnia.

(z teyże gazety.)

Wypadek i koniec seymu bańskiego sprawiły wielkie wrażenie w całym kraju. Rząd odebrał adressa z kilku gmin z oświadczeniem, iż są kontente z administracyi, i życzą, aby deputowanych wcale nie zwolywano. Odbierając rząd Dziekania deputowanemu Fecht, okazał, iż z członkami strony opozycyjnej, inaczej teraz myśli postępować, nie tak, jak dawniej.

W Kolmarze oprócz rogatek prowadzących do Bazylei, Ruffach i Bryzaku, zamknięto od niedawnego czasu wszystkie inne rogatki i postawiono na straży żandarmów, którzy ściśle pasporta podróжных przeglądają. Krajowcy, chcący się udać z jednego miasta do drugiego, a niemający nowych przyzwoitych pasportów, bywają natychmiast prowadzeni do biura policyi i ściśle badani. Oddział dragonii ma zawsze osiodlane konie, a liczne patrole, szczególnie w nocy, stoją po wszystkich ulicach.

Brema dnia 13 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrano tu urzędową wiadomość, iż hiszpański minister San Miguel, z rozkazu Monarchy swego, wyraźnie na piśmie oświadczył d. 16 marca Panu Frank, tymczasowie sprawującemu interesy miast anazytyckich w Madrycie, iż zatargi między Hiszpanią i kilku Mocarstwami europejskimi, nie przerwą stosunków z wspomnionymi wolnymi miastami, których bandera będzie szanowaną we wszystkich portach hiszpańskich.

HISZPANJA.

Madryt dnia 1 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Stolica tutejsza doznaje spokoyności, lubo z powodu uzbrajań, ma podobieństwo do warztatu broni. W okolicach pokazuje się często dowódca rojalistów Ulman, który zajmując Murvi-dro, ma teraz 7,000 ludzi.

Wydań tu dziełko pod napisem: O odmianie konstytucyi, sprawia wielkie wrażenie na umyśle hiszpanów.

Deputowany Beltran de Lis otrzymał pozwolenie udania się do Walencyi, gdzie obejmie dowództwo nad gierą.

Oddział Bessiera jest tak czynny, iż d. 25 z. m. 600 ludzi jego oświlił zamek Królewski Pu-do o 2 mile ztąd.

Nie potwierdza się pogłoska o poymaniu Hrabiego Amarante w Portugalii. Poraził on owszem d. 13 marca wojsko konstytucyjne, a generał Rego musiał się cofnąć ku Oporto, i zebrać oddziały swoje przy Amarante. Generał Rego sam to donosi i skarży się, iż odzwymy Silveirasa uwodzą mieszkańców prowincyi Trastos-Montes; prosi o przysłanie mu posiłków i obuwia. Wszakże gazeta, wychodząca w Oporto, donosi pod d. 24 marca, iż powstańcy, którzy się posunęli do Amarante, zostali pobici, i utracili 50 ludzi w zabitych, a 250 w jeńcach, poczem żołnierze na rękach zanieśli generała Rego do głównej kwatery.

Madryt dnia 2 kwietnia.

(z teyże gazety.)

Wyjeżdżając ztąd Królowa, rzewne lzy wylewała, i zawsze trzymała chustkę przed oczyma. Została tu jeszcze nieustająca kommissya stanów.

Okrutny charakter Abisbala przeraża twogą wszystkich tutejszych mieszkańców. Słychać jednak, iż główną kwaterę pierwszego wojska odwodowego przeniesie do Toledo, a Madryt zupełnie opuści.

Słychać o powstaniu rojalistów w Galicyi, i weyściu ziedza Meryno do Asturyi.

W tey chwili dowiadujemy się, iż Silveiras wszedł bez najmniejszego oporu do Oporto, co mogłoby bardzo zagrozić rewolucjonistom portugalskim.

Od granic hiszpańskich dnia 6 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Codziem posyła się z Bajonny 200 wozów z żywnością dla wojska francuzkiego: gdyż hiszpani wszelkie zapasy znad granicy uprowadzili. Kon-

stytucyonisci hiszpańscy ogolocili 3 prowincye biskayskie z żywności. Pierwszy odpor mają dać w okolicach Tudela, gdzie most nad Ebro oszańcowali. Twierdza Girona została zburzoną, a wszystkie sprzęty wojenne z niey wyprowadzono do Figueras i Barcellona. Jenerałowie piemontscy Regis i Ansaldi, którzy długo służyli w wojsku Napoleona, zostali umieszczeni, jako ochotnicy, przy głównym sztabie jenerała Miny. Poślaniec wyprawiony przez jenerała Minę do dowódcy w Urgelu, umknął do Francyi, i władzom francuzkim oddał listy, które wiozł. Dwie fregaty francuzkie krążą przy uściu Guadalquivir, odległym o 6 mil od Sewilli. Gdyby się Król hiszpański mógł tam dostać, przyjęliby go francuzi. Zdaje się, iż żadna gazeta hiszpańska nie będzie wpuszczona do Francyi. W tych dniach zabrano wiele gazet, a między innemi 12 numerów dziennika pod napisem Dostrzegacz hiszpański.

Dwa okręty z piasrami hiszpańskimi zawinęły z Londynu do Bajonny dla bankiera Rothschilda, który obowiązał się posłać tam 18 mil. pieniędźmi hiszpańskimi.

Pan Ouvrard, bankier dawniejszy rejencyi urgelskiej, przybył do Bajonny.

Listy z Madrytu donoszą o przybyciu tam 150 oficerów, którzy chcą dowodzić oddziałami gieriillasów.

Hiszpani, którzy oyczyznę swoją opuścili, twierdzą, iż rojaliści zdobyli Pampelugę, Witorię i Walencyę, i że Król odzyskał wolność w Sierra Morena.

Gazeta Ryska Zuschauer, doniosłszy o weyściu wojsk francuzkich do Hiszpanii, dalej zawiera: Wnet hiszpańskie wojsko, stojące na wzgórkach Marcial i Irun poczęło się cofać, a kompania francuzów wsiadła na czołna, dla wspierania przechodu wojsk przez rzekę, a wtedy i trapiści się przylączyli. Stał most w kilku godzinach, a d. 7 przeszedł regiment, do którego przybyła deputacya z Irun, z oświadczeniem, iż wojsko z miasta wyszło, i że się ono poddaje, poczem Irun zajęte zostało. D. 8 przyszedł Xiążę Angoulême z 6cią regimentami do Irun (miasteczka około 3000 mieszkańców) i kazał osadzić Fuentarabie (2000 mieszkańców, mały port). Wszystkiego miało przeżyć 25,000 ludzi, a d. 10 16,000 nadeydzie. Wojsko idzie w kierunku ku Tolozie, i twierdzom Pampluna i S. Sebastian. To wojsko ma osadzić całą Nawarrę i Biskaję, a proboszcz Merino przebił się aż do Asturyi. D. 18 marszałek Moncey ma wkroczyć do Katalonii i może nie znajdzie oporu: bo Mina cofnął się ku południowi i wysłał mocną dywizyę do Walencyi, dla przytłumienia tamecznych przedsięwzięć wojska wiarry. Walencya jest w stanie oblężenia, a Galicya w zaburzeniu. Ponieważ hiszpańskie prowincye pozbawione są wszelkiej żywności, francuzkiemu zatem wojsku mają być codziem nadsyłane 200 wozów z żywnością, okoliczność, na której hiszpani polegają, a która gerillasów wkrótce do czynności pobudzi. Z hiszpańskiej strony oba wojska odwodowe pod Abisbalem i Balla teros ogłoszone zostały za działające. Pierwsze było jeszcze w Madrycie, ale słychać, że główną kwaterę przeniesie do Toledo, za zbliżeniem się francuzów. Tym czasem objął on naczelne dowództwo w prowincyach Estremadurze i Walencyi.

Posel portugalski w Paryżu prosił o pasport, a Król portugalski potwierdził traktat przy-mierza z Hiszpanią.

W Portugalii Hrabia Amarante, o którym pisano, że jest poymany, miał wkroczyć do Cpor-to bez oporu.

Jenerał Wilson zawarł umowę z hiszpańskim rządem, i wnet wsiadzie na okręty z 3000 ludzi; skoro parlament zniesie zakaz służenia w obcym wojsku.

FRANCYA.

Paryż dnia 11 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrano tu przez telegraf dwie następujące wiadomości od wojska:

Bajonna dnia 8 kwietnia o godzinie 11 zrana.

„Xiążę Angouleme przeszedł d. 7 b. m. zrana rzekę Bidassoa; główna jego kwatera jest w Irun, gdzie mieszkańcy przyjęli go z okrzykiem: Niech żyje Król! Niech żyje Xiążę Angouleme!”

Bajonna 8 kwietnia o godzinie 6 wieczorem.

„Xiążę Angouleme kazał osadzić twierdzę Isabella.”

Posel Portugalski przy dworze tutejszym odebrał (jak wiadomo) rozkaz od stanów lizbońskich, aby wyjechał z Paryża, skoro Francya wyda wojnę Hiszpanii. Gdy zaś odezwę Xiążęcia Angouleme do narodu Hiszpańskiego poczytał za wypowiedzenie wojny, żądał więc pasportu, który mu dano. Dziennik Biała Chorągiew czyni uwagę, iż za przwyciem do Lizbony zostanie całą budowę rewolucyjną Sepulveda, i spółników jego obaloną, lub przynajmniej bliską upadku.

Lord Sommerset, który tu przybył z Madrytu, oświadczył, iż rząd hiszpański nie myśli czynić żadnej odmiany w konstytucyjnym swoim systemacie.

Policya podwoiła baczność swoją w Kolmar, i najściślej przegląda pasporta. W Strazburgu oddalono wielu urzędników policyjnych.

Rozbojnicy na wyspie Korsyce do tego stopnia zuchwałość swoją posunęli, iż kilku z nich wydało z głównej swojej kwatery w Rostomco odezwę do stojącego tam batalionu wołyzerów, zachęcając go do buntu.

Pan Martinville, naczelny wydawca Dziennika Biała Chorągiew, przestał się trudnić tym dziennikiem. Teraźniejsi jego wydawcy, oświadczyli w tej mierze, iż od d. 15 listopada Dziennik Biała Chorągiew trzy razy odmieniał swój sposób pisania, i że ten, którego odłąd trzymać się będą, żadnej już nie dozna odmiany.

Paryż dnia 12 kwietnia.

D. 10 b. m. o godzinie 8 zrana, a potem znowu przed południem pracował Król Jmć z Hrabią Digeon, ministrem wojny; później zaś z Hrabią Villele. O godzinie 3 po południu przejechał się Monarcha w otwartym powozie do przedmieścia St Honoré. Wszędzie lud witał go radośnemi okrzykami.

Zdaje się, iż Xiążę Angouleme w pięknej porze roku zwiedzi kilka miast południowej Francyi. Ma się udać do Pau, Barege i Tulazy.

Król Jmć złożył z urzędu Pana Kerras, mera w Brest, który wydał odezwę z powodu kłutni między tamiecznymi mieszkańcami a żołnierzami szwajcarskimi.

P. Ouvrard został d. 6 b. m. mianowany jenerałnym dostawcą żywności dla wojska Pirenejskiego.

Liberalisci (pi ze Dziennik Gwiazda) zaczęli znowu swoje intryki, głosząc, iż wojsko francuzkie nieprzeszło rzeki Bidassoa, iż hiszpani dali mocny odpor, i t. d. Pośpieszamy zaspokoić tych, których takie wieści zatruwić mogły. Wojsko francuzkie przepравиło się przez Bidassoa, i wkrótce zapewne dowiemy się o wejściu Xiążęcia Angouleme do Pampeluny. Cała Nawarrawzięła się do broni przy okrzykach: Niech żyje Król!

W mieście St. Chamas trzy młyny prochu we wyleciały na powietrze. Nikt jednak z ludzi nie utracił życia.

Czytamy w jednym z tutejszych dzienników, iż Margrabia Montchenu, który w roku 1816 został mianowany kommissarzem francuzkim na wyspie S Heleny, siedzi w więzieniu S. Pelagii za dług wynoszący 100,000 franków.

Od granic francuzkich 9 kwietnia.

List pisany d. 7 b. m. z St. Jean de Luz głównej kwatery pierwszego korpusu wojska francuzkiego w Hiszpanii, wyraża: „Pierwszy korpus wojska przeszedł dziś oświecie rzekę Bidassoa, po moście żyłwowym, pod dowództwem jenerała Tirlet przy Betobie. Gdy jazda przeszła przez wspomnianą rzekę, zaraz przednia straż udała się ku Irun, a piechota przepравиła się na statkach. Hiszpański półk jednostki który spokojnie patrzył na nierozsądne przedsięwzięcie zbiegów francuzkich i włoskich, coinał się ku St. Sebastian, i opuścił oszańcowane sta-

nowisko pod Irun. Xiążę Angouleme, na czele wojska swego przeszedł Bidassoa, a lud hiszpański, sprzykrzywszy sobie jarzmo rewolucyjne, przywodził go z radością. Pierwsza dywizya korpusu marszałka Xiążęcia Reggio, ciągnie do Oyarsan drogą ku Tolozie. Przednia straż posunęła się do Ernani. Dywizya jenerała Bourke otoczy St. Sebastian i osadzi ważny port Los Passages, tudzież Fuentarabia. Rozmaite oddziały hiszpańskie z Irun, Oyarsan i Ernani, weszły do St. Sebastian; zdaje się jednak, iż osada tamieczna nie wynosi więcej nad 1,500 lub 1,800 ludzi. Dywizya jenerała Obert stoi w salaszach za Oyarsan. Drugi korpus nadejdzie za pierwszym.

Gazeta Kuryer Warszawski zawiera z Paryża: Wiadomości od armii francuzkiej, będącej już na ziemi hiszpańskiej, codziennie dochodzą do Paryża. Ostatnią następującą: wojsko jest ożywione najlepszym duchem; i pragnie uścis nadzieję Króla, żądającego przywrócić pożądaną spokojność w sąsiedzkim narodzie. Karność panuje dokładna i nikt nie ma przyczyny narzekać na żołnierza. Brygada przedniej straży, pod dowództwem jenerała Walen, posunęła się przez Tolozę o pół marszu, pierwsze straż dywizyjne stoją pod St. Sebastian. Z dywizyi jenerała Burke wysłano Parlamentarza do przedniej straży hiszpańskiej, lecz zamiast przyjęcia go, wystrzelono; po takim niezgodnym z prawami wojennymi postępku, natychmiast francuzi osadzili wzgórze znacznemi oddziałami, i wyparli hiszpanów z ich dotychczasowego stanowiska. Żołnierze francuzcy z największą niecierpliwością pragnęli rozpocząć ogólną walkę, ledwo jenerałowie zdołali wstrzymać powszechny zapal: gdyż z planu jeszcze nie wypadło tej walki rozpocząć. Jenerał Burke zająwszy inne stanowisko, wysłał do hiszpanów drugiego parlamentarza, który nakoniec przyjętym został; po jego powrocie na nowo ta dywizya zaczęła się ucierać z nieprzyjacielem, którego pobiła i zajęła naydogodniejsze miejsce; w godzinę potem hiszpani przedsięwzięli nową utarczkę, mieli 3 bataliony i 15 armat, lecz jenerał francuzki Albignac, z kilką batalionami odparł ich do miasta. Francuzi walczyli z nieustraszoną odwagą, wołając: Niech żyje Król! Szczególnie zasłużył na pochwałę podpułkownik Lahet adiutant Xiążęcia Angouleme, szef batalionu Degay i kapitan Dursier od inżynierów. Ze strony francuzkiej legło i ranionymi zostało 20 wojowników, strata w wojsku hiszpańskim w dwóch krotnej walce jest nierównie większą. Główna kwatera francuzów d. 13 kwietnia będzie w Ernani. Xiążę Angouleme ma rozdać nagrody i odoby oficerom i żołnierzom, którzy w tych walkach zasłużyli na nie. Ustanowił tenże Xiążę dla Hiszpanii prowizoryjną juntę pod prezydencją jenerała Egujo. D. 13 słychać było pod St. Sebastian mocne strzelanie, zaszła tam zapewne ważna utarczka, o której jeszcze nie ma pewnych doniesień. Francuzi przez rzekę Bidassoa przeszli z łatwością, gdyż woda tak była małą, że nawet nie potrzebowano mostów. Nowy korpus francuzki pod dowództwem marszałka Moncey, wkroczy do Hiszpanii d. 18 kwietnia i połączy się z rojalistami, będącymi pod wodzą Barona Eroles: te połączone wojska mają się składać z 40,000 ludzi, gdy hiszpani pod jenerałem Mina ledwo mają 15,000.

Paryż, dnia 13 kwietnia.

(z Gazety Pruskiej Stanu)

Dnia 10 b. m. zebrało się świętne towarzystwo u Xiążęcia Orleańskiego, na którym różne rżone roboty Xiążniżek krwi Królewskiej i pierwszych dam dworu przez loteryą, na rzecz ubogich, przedawane były. Xiążę Orleański d. 19 przeniesie się do zamku Neuilly, i przez wiosnę z familią swą w nim mieszkać będzie.

Postanowienie królewskie z d. 10 zawiera: 1) Każdy francuz, który za zezwoleniem Króla Jmci służbę hiszpańską przyjął, a teraz jako wojskowy przeciw Francyi lub jej sprzymierzonym walczy; ma niezwłocznie do Francyi powrócić. 2) Każdy francuz, który nieotrzymawszy pozwolenia przywodzić służbę w obcem wojsku, a teraz rzeczywiście się w niem znajduje, ma niezwłocznie do

kraju powrócić. 3) Każdy francuz, któryby po rozpoczęciu się kroków nieprzyjacielskich jeszcze pozostał w korpusach działających przeciw francuzom i ich sprzymierzonym, będzie sądzony podług surowości praw; a jeśliby nie został poymany, będzie sądzony zaocznie.

Dzisiejszy *Monitor* zawiera prawo, podług którego mają być powołani do służby szeregowi i podoficerowie, którzy w przeszłym roku służbę zakończyli. Prawo to datowane jest dnia 10 b. m. i kontrasygnowane przez PP. *Peyrrouet* i *Digeon*. Podług innego szczególnego urządzenia pod G. 11, wspomnieni żołnierze mają być przesłani do rozmaitych pieszych zasobów, jako weterani. Rozdzielenie odbędzie się podług postanowienia ministra wojny; ci którzyby niechcieli stawać, mają być karani podług prawa na zbiegow.

W *Bordeaux*, znaleziono u pewnego *Poudiot*, krawca, pak drukowanych karteczek z napisem: niech żyje wolność, niech żyje rzeczpospolita! Te kartki krążyły już po wielu rękach; a gdy autora ich nie wysledzono, policja kazała tego krawca aresztować. W jego mieszkaniu znaleziono mnóstwo tych kartek. Nie ma potrzeby, wyraża tu pewny list prywatny, czynić uwagi, ażeby kiedykolwiek nieukontentowanym się udało zamieszać publiczną spokojność, zwłaszcza od tego czasu, kiedy wierni mieszkańcy *Bordeaux*, wpośród siebie mają najdroższy i najświętszy zakład.

Listy z *Montpellier* donoszą o zaszłym tam powstaniu w więzieniach, które jednak nie miało złych wypadków.

ANGLIA.

Londyn dnia 8 kwietnia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

P. *Croker*, wyjechawszy ztąd w końcu zeszłego tygodnia, bawi w *Paryżu*. Słychać, iż został wysłany, z powodu ukazania się floty francuzkiej w Indyach Zachodnich.

Wczora wieczorem wyprawiono ztąd gońca do *Paryża*, i tegoż dnia w nocy przybył tu nadzwyczajny gońiec z *Madrytu*.

Jedna z tutejszych gazet donosi, iż w *Calais*, uwieczono niedawno pannę, która wiozła tajną korespondencją, i przy której między innemi znaleziono list od P. *Lafitte* do Pana *Roberta Wilson*.

Zdaje się, iż statki pocztowe wypływać będą w oznaczonych dniach z Anglii do *Korunny*.

Oficerowie morscy wszelkiego stopnia, odwiedzili dziś Lorda *Melville*. Słychać, iż odbiorą rozkaz udania się wkrótce na okręty swoje.

Włościanie w Hrabstwie irlandzkim *Cork*, katolicy, zaczynają przerywać nabożeństwo protestantom.

Odebrano tu z *Lizbony* wiadomość pod d. 19 marca, iż przednia straż generała *Rego* została pobita; lecz posiłki spieszą do korpusu tego generała.

Dnia 11 kwietnia.

Tutejsza gazeta umieściła list prywatny z *Paryża* pod dniem 8 kwietnia, który wyraża: „Konsul nasz, wyjechawszy dnia 26 z. m. z *Madrytu*, przybył do tutejszej stolicy. Wystawia smutny obraz stanu wojska konstytucyjnego w Hiszpanii. Na całej drodze z *Madrytu* do granicy znalazł mało wojska, co też i Lord *Somerset* potwierdza. Wojsko, które Królowi *Ferdynandowi VII* w podróży towarzyszy, jest po większej części przeznaczone przeciwko *Rojaliści* w tamecznej okolicy. Przed wyjazdem rzeczonego konsula z *Madrytu*, *Rojaliści* osadzili zamek królewski *Prado* i ztąd zagrażali stolicy. *Abisbal* czynił wszystko, co tylko mógł, dla wzbudzenia zapalu mieszkańców, i urządzenia zbrojnej siły; lecz skutek mało lub wcale nie odpowie-

dział usiłowaniam jego. Tak więc wojsko francuzkie bez oporu wchodzi do *Madrytu*, i ustanowi tam rząd hiszpański, który zaimie się administracją zdobytych prowincyi, i przy którym będą postawie wielkich Mocarstw lądowych. Wojsko konstytucyjne ma po większej części stać w *Katalonii* i południowych prowincjach.

Na wczorajszej sessyi Izby niższej półkownik *Davies* zapytał się P. *Canning*, czyli dnia 14 b. m. przy złożeniu obiecanych pism, wystawi obraz polityki angielskiej? Twierdził, iż lepiej byłoby wstrzymać ten obraz do dni kilku. Odpowiedział P. *Canning*: „Składając podług rozkazu królewskiego zapowiedziane pisma urzędowe, mam oraz zamiar, dać ogólny rys polityki, której rząd angielski trzymał się w ciągu ostatnich układów na stałym lądzie. Daleki od myśli, aby przez to Izba była w jakim kłopotcie, sądzę owszem, iż ta droga jest najstosowniejszą i najdogodniejszą. Dotąd zwyczajnie rząd wte dy tylko udzielał pisma urzędowe, kiedy chciał uczynić wniosek opierający się na nich; teraz jest inaczej. Żaden bowiem wniosek nie będzie uczyniony, co jednak nie przeszkodzi nikomu z członków Izby, aby zdanie swoje o tych pismach przedzedy lub później oświadczył. Gdy dawniej rząd podawał pisma urzędowe względem odbywanych układów, już układy te kończyły się wypowiedzeniem wojny, a rząd ogłaszał parlamentowi, narodowi i światu okoliczności, które wojnę spowodowały. Ostatnie zaś układy, nie miały tego wypadku, a wystawić się mający obraz, zastąpi oświadczenie ze strony rządu. Obraz ten, o którym zawczasie nie chcę mówić, będzie prostym i otwartym, z wolnością dla każdego członka, aby przeciwko niemu, lub przeciwko polityce rządowej zdanie swoje oświadczył. Jeszcze raz powtarzam, iż taka droga jest dla wszystkich stron najdogodniejsza.“ Wniósł potem P. *Newport*, aby w Irlandyi zniesiono opłatę za pierwszy rok beneficjów duchownych, co jednak większością głosów odrzucono.

TURCYA.

(z *Gazety Ryżk. Zuschauer*.)

Nayważniejszém zapewne dla greków jest zdarzeniem, przyjacielskie uczucia, które rząd angielski na wyspie *Korfu* okazał; lecz i zkadnąd szczęście się do nich uśmiecha. Flota grecka obiegła *Tripolis*. *Tunis* i *Algier* odwołały swe kontingensa (jeśli one są jeszcze) od floty tureckiej; a Egipskie kontingensa zpod *Kandyi* do *Alexandryi* przybyły w takim stanie, iż z trudnościąby mogły nanowo wypłynąć. *Tessalia* wolna jest od wojsk tureckich aż do *Laryssy*, i może zgromadzać wojska dla uderzenia na nią *Macedonia* nawet, do której się wojska tureckie cofnęły, jest zagrożoną. Grecy opanowali nayważniejszą wyspę *Thaso*, przy uściu odnogi, *Contesse*, dokąd drzewo dla tureckiej floty się spławia, a ztąd do *Macedonii* łatwo wylądować można. U spodu góry *Athos*, między *Seres* i *Saloniki*, wysadzili grecy na ląd znaczne oddziały wojska.

Przed *Patras* *Kolokotroni* dał się namówić do rozejmu, po którym 1 kwietnia twierdza miała się poddać, jeśli posiłki nie nadejdą; ale tureczyn korzystał z tej okoliczności: napadł na greków spokojnych, i wypędził z miasta; lecz ci odzyskali miasto i zewnętrzną część twierdzy. Potem chciał tureczyn znowu kapitulować; ale grecy przystąpić na to nie chcieli, aż twierdza przez Turków opuszczoną nie zostanie; co też podług naypóźniejszych wiadomości, i nastąpiło.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 18 apryla rubel srebrny 3 rub. 81 kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 60, stary r. 11 kop. 40, imperyal r. 37

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Buchurski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 24 Kwietnia Roku 1823 r. s.

О вызове кредиторов и должников.

3. Наследники покойной Генераль Ан-шефши Графини Софии Консманшиной По-поцкой, скончившейся 12го Ноября 1822го года въ городъ Берлинъ, какъ для разбора и приве-денія въ извѣстность дѣла ея, такъ и для ра-споряженія имѣніемъ оной ея имъ завещаннымъ, составили въ М. Тульчинъ Подольской Губер-ніи изъ избранныхъ ими особъ полюбовную Ком-мисію, подъ наблюдениемъ одного изъ назначен-ныхъ духовнымъ завѣщаніемъ душеприкащиковъ, Главнокомандующаго 2 Арміею Генерала оной Кавалеріи Графа Витгенштейна, оной кошораго симъ и приглашающаго кредиторовъ и должники покойной Графини Попоцкой являющагося въ упо-мянутую Коммисію, оной припечатанія сего объ-явленія во всякое время, въ печеніе девяти мѣ-сяцовъ, первые съ законными документами для учиненія добровольной сдѣлки объ удовлетвореніи ихъ прещензій, послѣдніе же для уплаты дол-говъ. Причемъ объявляющагося, что по прошествіи означеннаго срока, никакія прещензіи, на имѣніи не обезпеченныя принимаемы уже не будутъ, а о взысканіи долговъ представившагося куда слѣдуетъ. Генераль оной Кавалеріи Графъ Витгенштейнъ.

3. Sukcesorowie zmarłej Jenerałowej An-szefowej Hrabiny Zofii Konstantynówny Potoc-kiej, zmarłej dnia 12 nowembra 1822 roku, w mieście Berlinie, równie dla rozpoznania i wyświe-ocenia jej interesów, jakoteż dla rozrządzenia ma-jątkiem po niej testamentem dla nich zapisanym, uformowali w M. Tulczynie, w Gubernii Podol-skiej, z wybranych przez się osób, Kommissyą Polubowną, pod dozorem jednego z naznaczonych testamentem exekutorów, Głównodowodzącego 2gą armiją, Jenerała Kawalerji Hrabiego Wittgen-stein, który niniejszym wzywa kredytorów i dłużników zmarłej Hrabiny Potockiej, ażeby się stawili do pomienionej Kommissji, od wydruko-wania tego wezwania, w każdym czasie, w prze-ciągu dziewięciu miesięcy, pierwsi z prawnymi do-kuwentami dla zrobienia dobrowolnego układu, ku zaspokojeniu ich pretensyj; drudzy zaś dla opła-cenia długów. Przyczem ogłasza się, że po upły-nięciu pomienionego terminu, żadne pretensye, na majątku niezabezpieczone, przyjętemi zgola nie będą, a względem uzyskania długów, uczyni się przedstawienie, gdzie należy.

Jenerał Kawalerji Hrabia Wittgenstein.

Optyczne Instrumenta.

3. Niżej wyrażony ma zaszczyt Wysokie-mu Państwu, Wielebnemu C. K. Stanowi woj-skowemu i Szanowney Publiczności niniejszym donieść, iż przybył tu ze składem wybornych i gustownych towarów, które za najsłuszniejsze ceny do sprzedania ofiaruje. Osobliwie zalece-nia godzien jest wielki angielski achromatycz-ny Teleskop, 31½ stóp. długości mający, na podstawie. Powiększanie tego wielkiego, sztuc-cznie zrobionego, 11 szklami opatrzonego in-strumentu jest trojakie; najmocniejsze jest 485 razy; przemiary szkla obiektowego jest 3 cale, który to instrument osobliwie do astro-nomicznych obserwacyj jest usposobiony. O-prócz tego znajduj się u niego także kaźdey wielkości, aż do najmniejszego gatunku, tele-skopy, różnego gatunku okulary, a to ze szkla nacycięższego, podług regur sztucznie szlufowa-nego, według potrzeby kaźdego oka; daley o-kulary nowego wynalazku, przy których z nay-większą dogodnością zasłony od słońca i światła się znajduj; oraz wszelkiego gatunku botani-

czne mikroskopy, szkla powiększające, wszel-kiego gatunku perspektywy, między któremi całkiem nowe achromatyczne, które tak są u-rządzone, że bez odkręcania szkla, w różnym kierunku mogą być używane, perspektywy teatralne nowego gatunku, szkla do czytania, zwierciadła wklęsłe do palenia i cylindrowe; czarne i białe zwierciadła do miniatur, których także do rysowania używają, okrągłe i podłu-gowate przyzma, kony i t. p., nakoniec nowo wynalezione szkla do strzelania do celu; mi-kroskopy słoneczne, różnego gatunku, latarnie magiczne i kamera obscura, za pomocą której przedmioty w odległości 8 kwadratowych go-dzin odrysowane być mogą. Można także u niego dostać: angielskie mierniki do płótna, przednie instrumenta do rysunków, i dobrego gatunku wag na wino, piwo, wódkę i t. p. Ma też machinę do szlifowania do użycia kaź-dego. Nakoniec dostać u niego można nay-nowszego gatunku maszyn do zaświecania czy-li zapalania w naywiększej doskonałości. Do-bre ułożenie onych nie każe się obawiać re-paracyi, a powierzchowność mają w naynow-szym guście. Zepsute optyczne instrumenta naprawia on za mierną cenę, a jego towary na żądanie do pomieszkania kaźdego zaniesio-ne być mogą. Mieszka w domu P. Apteka-rza Schulza, na ulicy Niemieckiej. Konrad Regensburger, Optyk z Bamberga.

P o z e w.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR-SKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyją etc. etc. etc.

Excerpt z protokołu potocznego Ziemskie-go Ptu Słonim. oświadczenia, poniżej wypisu-jącego się pod pieczęcią urzędową Ziemską Sło-nimską roku teraźniejszego 1823 miesiąca fe-bruaryi 15 dnia, stronie potrzebującej za N. 47 wydany.

Roku 1823 miesiąca februaryi 15 dnia, oświadczenie imieniem WJPana Ferdynanda Borzymowskiego Prezydenta Ziemskiego Sło-nimskiego czyni się z takiey rzeczy. Zeszły Józef Ginett Sędzia Graniczny Wileński, bę-dąc administratorem majątku Michaliszek pod extynuacyą summy funduszowi edukacyjnemu należney, będący; gdy pokazaney intraty wy-bierać niemógł, zrobił z JWW. i WW. wie-rzycielami, lokacye na Michaliszkach mające-mi, w dniach 27 stycznia, i 15 lutego 1821 roku konwencyjne dokumenta, przez które lokatorowie intratę z Michaliszek do Kommis-sji edukacyney, i na kościół Michaliszski wno-sić się powinna, do summy złot. pol. 17,718 zmniejszyli; po zgonie Sędziego Ginetta, żałcy jako Kawent Ginetta, z publiczney licytacji wziął w administracyą swoją Michaliszki, z obowiązkiem płacenia corocznie funduszowi edukacyjnemu po fl. 15,000, a na Kościół Mi-chaliszski po fl. 1,718, a tak będąc administra-torem Michaliszek za summę z publiczney li-cytacji postapioną, lubo niemiałby żałcy po-wodów wzierać w konwencye przez zeszłego Ginetta, w datach powyżey wzmienionych, z kredytorami Michaliszek zawarte, a dnia 13

oktobra 1821 roku do Akt Grodu Wileńskiego wprowadzone, jednak aby uspokoić tychże kredytorów troskliwość, niniejszym oświadczeniem dla ogłoszenia w Gazetach umieścić się mającym, na zaszczyt żalcy wszystkich wierzycieli zawiadomić, iż konweniencye przez zesłanego Ginetta, z kredytorami w dniach 27 stycznia i 15 februaryi 1821 roku zawarte, a dnia 13 oktobra do Akt Grodzkich Wileńskich wprowadzone, i przy dziele w Kommissyi Edukacyney znajdującej się (skoro tylko Zwierzchność administracyą żalcego utwierdzi) żalcy w stopniu Ginetta wypełni, i wierzyciele skutki tychże konweniency otrzymać będą mogli, z tym wszakże warunkiem, iż z lasów do użycia kredytorom odstępujących się, drzewo na potrzeby fundi i włościan bezsprzecznie i bez żadney opłaty przez czas żalcego administracyi używanem bydź może. U tego oświadczenia w protokule podpis takowy. Ferdynand Borzymowski Prezes Sądu Ziemskiego Ptu Słonimskiego. Zgodność z protokółem potocznym zaświadczam. Ignacy Nielubowicz Ziem. Ptu Słonim. Regent.

Takowe oświadczenie w Gazecie Kuryera Litewskiego wolno umieścić. Stanisław Jundził Sędzia Ziemski Ptu Słonimskiego.

3. Po śmierci Leona Bratkowskiego, została summa tall. 1765, zostająca w wiedzy Trybunału Łomżyńskiego w Królestwie Polskim, a należąca pozostałym po nim czterem synom, jako naturalnym sukcesorom; gdy zaś trzej bracia, Piotr, Adam i Antoni Bratkowscy, nie wiadomo gdzie się znajdują, i czy żyją lub nie? Czwarty z rodzeństwa szlachcic Aloizy Bratkowski wiadomości powziąć nie może; Trybunał zaś Łomżyński jednemu Aloizemu wydać summy nie może; przeto tenże Aloizy Bratkowski wzywa swych braci Piotra, Adama i Antoniego Bratkowskich, aby raczyli łączyć się do odebrania wspólnie spadku po ojcę przychodzącego, i w tem celu, aby czy sami czy przez plenipotentów uczynili odezwę do Aloizego Bratkowskiego Gubernii Mińskiej Rzeczyckiego Ptu w dobrach Choynikach przebywającego.

Roku 1823 miesiąca apryla 15 dnia, takową awizacyę Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Litew. poświadcza. Prezydent Ziem. Ptu Wileńskiego Michał Sawicki.

Oświadczenie.

3. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Grodzkiego Zawileyskiego zapisanego w dacie poniższej, pod pieczęcią urzędową stronie wydan.

Roku 1823 miesiąca februaryi 10 dnia. Oświadczenie imieniem W. Antoniego Hacıskiego Rotm. Ptu Nowogrodzkiego zapisuje się, mianowicie na W. Leona Bobińskiego Rotm. woysk polskich z zastrzeżeniem całej powszechności. Obżalowany Leon Bobiński w roku 1822 apryla, za sumę rubli srebrnych 350 folwark swój dziedziczny Dudeliszki zwany, w powiecie Zawileyskim parafii Daugieliskiej położony, od folwarku Poryngia odłączony, żalującemu ze wszelkimi do jego przynależnościami prawem zastawnym na lat trzy zawiódł, excypując sobie tylko jedną karczemkę, następnie w tymże roku oktobra 21 dnia pożyczając

u żalcego rubli srebrnych 80, za procent od tej summy wypadający pomienioną karczemkę toż prawem zastawnym żalcemu przewiódł; naostatek już obżalony Leon Bobiński traktując z żalcym o wybycie dziedzictwa Dudeliszek; dał powód kredytować sobie więcej jeszcze pieniędzy, i tak srebrem rubli 55 bez hypoteki siódmego procentu żalcy obżalnemu pożyczył, dopiero gdy Leon Bobiński Rotm. woysk polskich podług słowney intercyzy, przyznanie wieczystego prawa odwleka, a między tem zaciągnąć więcej długów pokątnie usiłuje: ma przeto słuszny powód żalcy Hacıski jego obżaliwszy ostrzedz całą powszechność; aby ewikcyi na folwark Dudeliszki wyż pocytowany, pod żadnym pozorem nikt nie przyymował, na też majątność pieniędzy nie dawał; oney prawem dziedzicznym i zastawnym nabywać, z Leonem Bobińskim układu nie czynił: gdyż żalcy nad walor wzmienionego folwarku już Leonowi Bobińskiemu opłacił. (w protokule podpisano następnie, Antoni Hacıski. Zgodziłem z protokółem Ludwik Rasi-mowicz Regent Grodzki Zawileyski.

Takowe oświadczenie może bydź w Gazecie Kuryera Litewskiego umieszczone poświadczam. Kazimierz Grochowski Pisarz Grodz. Zawileyski.

3. Kommissya Sądowa Edukacyyna, dla Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej w Krzemieńcu ustanowiona, uwiadamia PP. Obywateli, iż po niedośćci licytacji na trzyletnią arendowną posesyją dóbr Edukacyynnych połowy wsiów Polemca, Chrypska i Wolki Chrypskiej w dniach 28im, 30im i 1ym kwietnia r. b. poprzedniem Kommissyi uwiadomieniem oznaczonych, oddożyła pomienioną licytacją trzyletniej arendowney posesyi dóbr wyż warżonych w Gubernii Wołyńskiej powiecie Włodzimierskim nie opodal od rzeki spławney Bugu i w bliskosci miasta Włodawy leżących, do trzech innych terminów 14, 16 i 18 maja roku idącego 1823 i na wyjście w trzechletnią arendowną posesyją dzień 12 czerwca roku tegoż oznaczyła. Licytacya odbywać się będzie w miejscu zasiadania Kommissyi na dobra pomienione bądź w ogółe, bądź oddzielnie Polemca, a osobno Chrypska z Wolką Chrypską. Przynoszą one dotąd funduszowi Edukacyynemu arendowney intraty przeszło rubli srebrnych 1650 na rok. Nie będąc zapisanym na licytanta kto nie złoży summy rubli srebrnych pięciuset, lub dostateczney na nią poręki, w zakład, iż się od postąpioney przez siebie przy licytacji summy nie cofnie, i kto nie okaże pewnego własnego funduszu lub ewikcyi na rubli srebrnych 3000 w odpowiedzialność za dopełnienie kontraktu i pretensye gruntowe. O bliższych warunkach, równie jak o stanie dóbr każdy będzie mógł zasięgnąć wiadomość w Kancellaryi Kommissyi niniejszey. Dnia 5 kwietnia 1823 roku w Krzemieńcu. Kommissarz Sądowy Edukacyyny Raciborowski. Pisarz Kollegski Assessor Franciszek Skarbek Rudzki.

Oświadczenie.

3. Dnia 30 marca roku bieżącego, do protokołu potocznego Sądu Grodzkiego Powiatu Grodzieńskiego, w imieniu JW. Augustyny Wasiljewny Alexiejowej, Aktualney Tayney Konsyljarzowej i Senatorowej Państwa Rosyjskiego, zostało podane i na mocy plenipotencyi przez W. Benedykta Pawłowskiego podpisane, oświadczenie, cofające plenipotencye od pomienioney JW. Alexejowej W. Franciszkowi Kononowiczowi, b. Chorążemu woysk polskich wydane, i razem zapowiadające poszukiwanie pretensyi, na tymże W. Kononowiczu, z użycia tychże plenipotencyi i kommissu w dobrach Nowosiołkach, w powiecie Grodzieńskim położonych

12stoletnia dzierżawa.

5. Wiadomość Rządu Obwodu Białostockiego 2go Oddziału, o skarbowych majątkach przeznaczonych do oddania z publicznych targów nanowo w 12stoletnią arendowną dzierżawę od 1 czerwca 1873 roku, poczynając targi, zgodnie z przepisaniem Ministeryum Skarbu d. 16 lutego teraźniejszego roku, za N 70 na-talém, od arendnych summ podług anszlagów przez byłą turząd pruską wyliczo-

Nazwiska Powiatow, Amtow i folwarkow.										Ile z nich wchodzi do Skar- bu coowocanie srebrnem z do- chodow arendownych:		Ile z nich wyliczona podług pruskich anszlagow dochodow, za wyłączeniem niekto- rych od 1812 r. do-terez- niejszego czasu byłych po- trzebn.		Ile z nich wchodzi do Skar- bu coowocanie srebrnem z do- chodow arendownych:		Ile z nich wchodzi do Skar- bu coowocanie srebrnem z do- chodow arendownych:	
										Ruble	Kop	Ruble	K.	Ruble	K.	Ruble	K.
Sokolskiego powiatu.																	
Nowowolskiego Amtu.																	
Folwark Nowowola z Awalsiem Majewo.										2444	23						
— — Reszkowce										810	54						
— — Nowinka										296	16						
Kolonija Grochowszczyzna										49	74 $\frac{1}{2}$						
										5600	67 $\frac{3}{4}$	3590					
Sokolskiego Amtu.																	
Folwark Wroczenszczyzna										51	1 $\frac{1}{2}$	135					
Stoykowskiego Amtu.																	
Folwark Dubowo										981	91 $\frac{1}{2}$	2261	50				
Dubnickiego Amtu.																	
Folwark Stołowa Kuznica										1087	72 $\frac{1}{2}$	955					
Janowskiego Amtu.																	
Folwark Białystoczek										164	37 $\frac{1}{2}$	175					
Kolonija Karozmisko										43	20	230					
w Bielskim powiecie.																	
Bielskiego Amtu.																	
Folwark Grobowiec pod Bielskiem										954	24 $\frac{1}{2}$	964					
Stołowackiego Amtu.																	
Woytowstwo Plutycze										8	55	12					
w Drohiczyńskim Powiecie.																	
Mielnickiego Amtu.																	
Folwark Drohiczyn z Woytowstwami Wolka i Rohówka										1366	28 $\frac{1}{2}$						
— — Klinkowo										143	73						
										1510	1 $\frac{1}{2}$	1525					
— — Drohiczyn Benedyktyński z Sitkami										407	2 $\frac{1}{2}$	711					
w Białostockim Powiecie.																	
Syrażskiego Amtu.																	
Folwark Zawyki										2342	60 $\frac{1}{2}$						
— — Baranki										891	21 $\frac{1}{2}$						
— — Tryczowka										2077	91 $\frac{1}{2}$						
										5311	76 $\frac{3}{4}$	6440					
w Bielskim Powiecie.																	
Klenickiego Amtu.																	
Folwark Kleniki										19,034	94 $\frac{1}{2}$						
— — Lada										32	9 $\frac{1}{2}$						
— — Raczki										519	39						
										19,586	42 $\frac{1}{2}$	19,000					
Brańskiego Amtu.																	
Folwark Kiersnowiek										2320	55						
— — Buynowo										3461	95						
— — Malesze										1087	96 $\frac{1}{2}$						
										6870	46 $\frac{1}{2}$	7220					
Woytowstwo Chojewo										49	30 $\frac{1}{2}$	49	50 $\frac{1}{2}$				
w Sokolskim Powiecie.																	
Janowskiego Amtu.																	
Folwark Janowo z kluczami Kupisk i Czerkliony										13,041	55 $\frac{1}{2}$	14,145					
Chodorowskiego Amtu.																	
Folwark Chodorowka										2366	60 $\frac{1}{2}$						
— — Kumiała										3537	14						
										5903	74 $\frac{1}{2}$	8560					
— — Połomin										4136	29 $\frac{1}{2}$	5340					
w Bielskim Powiecie																	
Bielskiego Amtu.																	
Folwark Gołowiesk										4913	15 $\frac{1}{2}$						
— — Użyki										2045	65 $\frac{1}{2}$						
Woytowstwo Bielsk										174	24						
— — Pilki										346	71 $\frac{1}{2}$						
Za dziesięcinę z folwarkow Gołowieska i Użyk, i za dom										143	49 $\frac{1}{2}$						
w Uroczyszczu Kletno										8125	25 $\frac{1}{2}$	11,205					

Pierwszy termin 2go, drugi 4go, a trzeci i osta- teczny 7mego maja.		Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzeci i ostatecz- ny 14go maja.		Pierwszy dnia 14go, drugi dnia 18 a trzeci i ostateczny dnia 21 maja 1823 roku.	
--	--	---	--	---	--

Pierwszy termin 12go, drugi 4go, a trzeci i osta-

Pierwszy 8go, drugi 12go, a trzeci i ostatecz-

Pierwszy dnia 14go, drugi dnia 18 a trzeci i ostateczny dnia 21 maja 1873 roku.

A zatem życzący wziąć w arendowną tenutę, który z tych majątków albo kilka, raczą przybywać z dostatecznymi ewikcyami, odpowiadającemi dwóletniej arendownej z każdego folwarku summie, do Rządu Obwodu Białostockiego 2go Oddziału, dla targów na wyżej przeznaczone terminy; Na jakich warunkach takowe majątki oddane będą w dzierżawę, o tém, objawiono będzie życzącym, po ich przybyciu do Rządu Obwodowego.

Sowietnik Wróbel.

Sąd Exdywizorski.

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski Dekretem remissyynym Sądu Głównego Wileń. 2go Depart. w roku 1818 mca januaryi 30 dnia ferowanym, i rezolucyą tegoż Departamentu w dniu 6 nowembra 1822 roku nastala na domierzenie satyfakcyi kredytorom zeszłego Adama Ciechanowieckiego Forszmeystra Ptu Wileńskiego wyznaczoney, w terminie z obwieszczenia przypanającym to jest w dniu 10 terażniejszego mca apryla do majątności Podbrzezia w powiecie Wileń. położonego przybywszy, sądy swoje zareassumował, inwentaryzacyą pomienionego majątku i urządzenie administracyi uskutecznił, komportacyą wszystkich dowodów do niniejszey sprawy konkursowey posługiwać mogących na wszystkich stronach do tegoż konkursu należących uznał, do rozmiaru ziemnego Geometrow przeznaczył, a po ułatwieniu kwestyów, akcessoryynemu stopniowi właściwych, Sądy swoje na dzień 16 Mca Julii 1823 roku odroczył — W jakowym terminie iżby tak Kredytowrowie i jakiegokolwiek tytułu do majątku po zeszłym Adamie Ciechanowieckim pozostałego pretensorowie, jakoteż osoby masę funduszu wyświecić zdolne, przed tym Sądem ze wszelką gotowością stawali, i swoje pretensye objawili, pod warunkiem zapisania wieczney ammissyi, przez trzykrotną awizacyą w grzecie Kuryera Litewskiego, ostrzega, oraz takową awizacyą w dalszych krajowych i zagranicznych gazetach procedującym stronom umieszczać dozwala. Dat w Podbrzeziu 1823 r. apryla 11 dnia. Franciszek Paszkiewicz Sędzia Ziem Oszm. Exdywizor Prezydujący.

3. Opieka Dworzańska Powiatu Zawileyskiego podaje do wiadomości publiczney, iż za ukazami Rządu Gubernialnego Litewskiego Wileńskiego na mocy Ukazu Rządzącego Senatu nastalymi, oddaje się w arendę majątek Serenczany w powiecie Zawileyskim położony do dziedzictwa JW. Benedykta Morykoniego b. Marszałka Zawileyskiego należny, na rzecz zaspokojenia należności Barona Franka. Życzący mieć w posesyi takowy majątek, raczą przybyć do niniejszey Opieki na dzień 23 terażniejszego miesiąca apryla. Dat Roku 1823 miesiąca apryla 12 d.

Wolno drukować świadczę. Prezes Opieki Zawileyski Marszałek Dworu Jego, Cesarzowskiej Mości Kamer-Junker i Kawaler Hrabia Mostowski.

3 Niżej podpisany awizując; iż otrzymany został przezemnie i moją żonę dnia 16 apryla b. r. 1823 oświadczył dekret, wskazujący r. sr. 239 kop. 66³ tudzież as. r. 209 z terminem oddania 10 julii 1823 roku a w razie nieopłacenia, z wolną extenuacyą kamienicy debitora, jego wszelkich dalszych funduszów z wyprzedzących ruchomości i z wzięciem samey osoby na publiczny wyrodek. Celem więc przecięcia zaślądania tegoż majątku przez kogo innego, czyni się niniejsza dla Publiczności awizacya. W imieniu swoim i żony podpisuję. Dat 1823 apryla 17 dnia. Antoni Siewruk.

Takową awizacyą może redakcyja w Gazecie umieścić. Wincenty Malinowski B. M. W.

2. Podaje się do powszechney wiadomości że ktoby życzył mieć pokoje, salie i t. p. malowane w najnowszym guście i deseniach włoskich i francuzkich, raczy się zgłosić do malarza franciszka Valizi, mieszkającego przy

ulicy Zamkowej w domu kapitulnym pod N. 141, któren przyrzeka spiesźnie za pomierną cenę każdego z żądających zadowolnić.

Magazyn mebli i luster przy ulicy Wielkiej w domu Wielmożney Janowiczowey sytuowany, jest do przedania za nypomierniejszą cenę, a ktoby onych życzył nabydź raczy się zgłosić w tymże domu do handlu Tekli Fierentinowey.

2. Sąd Taxatorsko-exdywizorski dekretem Remissyynym Ziem. Trockim na rozdział obecnych majątków wdowy Heleny Jakowlewowey Komisynierowey determinowany, do folwarku Pilekiszek zebrany, przeniósł jurydykcyą do miasteczka Merecza, gdzie place pod rozdział idące nadyają się, następnie dnia 7 lutego teraż. 1823 roku pod stannością stron wielu wstępne poczynił wyroki, komportacyą do kancelaryi Ziem. Troc. i pomiarek zadeterminowawszy, jurydykcyą do dnia 10 następującego maja odłożył, na który czas iżby wszystkie interessowane strony z pretensyami jawiły się, pod warunkiem zapisać się mającey amissyi zastrzega. Sędzia Ziem. Troc. Józef Rossochacki Exdywizor. Prezydujący Seryn Godaczewski S. Z. T. i Exdywizor. Józef Sokołowski S. G. T. Exdywizor. Augustyn Łukaszewicz Regent Ziemski.

2. Niżej podpisana przez niniejszą awizacyą w Gazetach Kuryera Litew. Publiczność zawiadamia. Iż własny dom dwupiętrowy pod N. 64 na zaułku 1to Kazimierskim położony, w którym wygodnych mieszkań znajduje się siedem, szynk od ulicy, sklepy, stajnie, wozownie, oraz studnia; słowem ze wszystkiemi do gospodarki potrzebnymi wygodami, a także nie małym fruktowym ogrodem, do przedania za cenę zł. pol. 26,000 Przeto ktoby życzył z Publiczności takowy dom nabydź raczy zgłosić się o umowę ony do właścicielki, w temże domie mieszkającej niżej podpisaney. Dat apryla 15 dnia 1823 roku. Anna Osiecimska.

2. Ponieważ Hirsza Zelikowicz Braten w roku ominionym 1822 zapożyczywszy u mnie niżej podpisanego rublisrebr. szesćset Nro r. s. 600 w jakowey summie w roku jeszcze 1822 wydał prawo zastawne na kamienicę swą na ulicy Franciszkańskiej pod N. 360 i sam przez urzędową intromissyą do posesyi doprowadził, lecz słysząc się mnie daje, jakoby Hirsza Zelikowicz oną chce przedać lub w zastaw wypuścić, a zatym przez niniejsze pismo ostrzegam każdego, aby nikt nierobił żadnych układow, jako już ta kamienica do momentu wypłaty summy w górze wyrażoney do niego nie należy. Dat roku 1823 apryla 16 dnia. Jan Zaba b. Prezydent Sądu Głównego Kommandor i Kancl.

Roku 1823 mca apryla 16 dnia Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego poświadczam. Michał Sawicki Prezydent Ziem. Ptu Wileńskiego.

Wilno dnia 23 Kwietnia Roku 1823 v. s.

Wezwanie stron.

1. Dekretem Akcessoryynym Sądu Ziemskiego Ptu. Wileńskiego jeszcze r. 1815 jani 1 dnia zapadłym, w skutek poprzedzonych Remiss Sądu Głównego Litewsko-Wileńskiego drugiego Departamentu, między JO. Xiężną Maryą z Xiążąt Sapiehow Puzyniną Starościna Szaternicką Dziedziczką dobr Korzyści Rakancow i dalszych attynencyow w Powiecie Wileńskim sytuowanych, a kredytorami oney czyli possessorami, już to zastawnemi już też tradycyjnemi i dalszey natury z wielorakich źródeł poosobnie a jednoczasow były przeznaczone właściwe do natury sprawy ku powiększeniu masy izamknięciu oney akta Inkwizycyi Kalkulacyi i weryfikacyi, etiam pod niestanność któreykolwiek strony do wyexpedyowania zadeterminowane, które gdy niedoszły, a bez onych gdy sprawa ostatecznie rozebrana bydz niemogła, Sąd przeto Ziemski Pttu. Wileńskiego przez dekret roku 1823 janiuary 26. dnia ogłoszony, między dalszym postanowieniem, wedle zgodnego stawających stron żądania do rozpoczęcia in fundis pomienionych aktow fixe termin dnia 17 julii roku bieżącego zaznaczywszy, powodem ubyłych urzędników, nowych zapisał i przeznaczył. A że wprzeciągłości czasu nastąpiła possesorow przemiana, żeby interesowanych stron, i uprzednich tychże possessorow, doysć mogła wiadomość o potrzebie assystowania takowymże aktom (którym i kredytorowie ręczni dla zwiększenia funduszow i onych ocalenia ze strony swey czynić mogą) przez gazetną awizacyą wezwać zadeterminował. W skutek czego, że w założonym terminie dnia siedmnastego julii roku terażniejszego miejscowe akta ze wszystkimi stronami bądź w stanności bądź w niestanności któreykolwiek strony in fundis majątku Korzyści spełnionemi będą, a po onych w Sądzie Ziemskim Wileńskim już oczewista z kredytorami i debitorami nastąpi rozprawa, dla zawiadomienia wszystkich interessowanych, niniejsza trzykrotna wydaje się awizacya.

W ogrodzie P. Strumilly znajdują się już świeże ogórki.

1. W sprawie konkursowej między kredytorami zeszłego Ignacego i żyjącej Józefaty Piaseckich Chorążych b. woysk pols. oraz debitorami massowemi ustanowiony w Sądzie Ziemskim Wileńskim ostateczny dekret, że dnia 5 następującego mca maja roku 1823 w Izbie Sądowej ogłoszonym zostanie, interessowane strony przez niniejszą zawiadamiają się awizacyą.

1 Pan Löffler Dentysta ma honor Szanowney Publiczności donieść, iż obrał sobie mieszkanie na ulicy Zamkowej w domu WJP. Gutta aptekarza.

2. W xiegarni uniwersyteckiej znajduje się do przedania: Kalaidakusticon. Divertissement musical pour les amateurs du Forte Piano renfermant plus de 214 Millions de Valces. Cena 1 r. 85 cop. sreb. czyli 12 zł. 10 gr.

2 Excerpt z Protokółu Potocznego Ziemskiego Ptu Sluckiego w dacie ponizey zapisanego o:

świadczenia, et corundem pod pieczęcią tegoż powiatu stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1823 dnia 24 miesiąca februaryi, przed aktami Ziemskimi Ptu Sluckiego i całą powszechnością, oświadczenie, wespół z manifestem, imieniem Ur. Karoliny Krajewskiej Assesorowey Mińskiej, przy assystencyi męża WJPana Antoniego Krajewskiego Assesora, przeciwko sukcesorom po zeszłym Karolu Ronzym aptekarzu Nieswiskim, i jego wszelkiego tytułu kredytorom, za jakimikolwiek bądź inskrypcyami, obligami, dokumentami, czy donacyjnemu pretensyami, do funduszu zeszłego Karola Ronzego mających, i za jakimkolwiek bądź uszeregowaniem prawa, w tradycyjach, extenuacyach, czy inekwitacyach, fundusz po rzeczonym zeszłym z tego świata Ronzym (mianowicie kamienicę w mieście Nieswiżu, w oney aptekę ze wszelkimi lekarstwami i naczyniami, oraz ruchomością i sprzętami, również tegoż i folwark dziedzictwa Ronzego, w territorium miasta położenie mający czy też za testamentem, lub zapisem, possydujących i possyduować mających, jako też przeciwko WJPani Ronzowej aptekarzowej, żony zeszłego, dziewiętej klasy aptekarza Karola Ronzego, żadnego wniosku do masy funduszu dla zmarłego męża nieprzynoszącej, z referencyą do oświadczeń w wielu subszeliach prawnie poczynionych, i rozpoczętego w komisyyi dla rozstrąszenia interessow po zeszłym Xięciu Dominiku Radziwille Ukazem Naywyższym ustanowionej, processu do zapadłych, i nastać mających, w oney komisyyi dekretow, jak również, do wszelkich dowodow, i obligacyjnego dokumentu, cum omni evictions, na 20,000 zł., czyli 3,000 rubli sr., oświadczający się, w roku 1815 upłynionym wydanego, zanosi się w rzeczy następney oto: iż zeszły Karol Ronzy zostawszy oświadczającej się winnym powiedzianą sumę 3000 rubli sr., a niemając czem oddać in paratis w roku 1815, wydany sobie od JW. Chodźki byłego Prezydenta Sądu Gł. Guber. Min. i plenipotentia masy, po Xięciu Dominiku Radziwille dokument obligacyiny, na tę ilość rokognoszkowany, oświadczającej się, w sposobie zaspokojenia, czyli też opłaty należności przelał, i przelewnym tymże dokumentem, pewność uzyskania rzeczoney summy i ewikcyą na wszelkim swym majątku zabezpieczył, jakowey summy nietylko że dotąd opieka i prokuratora masy funduszu po zeszłym Xięciu Radziwille nieopłaciła, owszem bardziey pozywając zeszłego Karola Ronzego przed Sąd Komisyyi Radziwillowskiej, z adycyacją oświadczającej się, dowodzi nielegalność obligacyjnemu dokumentowi, czyli fałszywie podane przez zeszłego Ronzego rachunki, z których wynika oblig, przeto ani kapitału, ani procentu, przez siedm lat oświadczającej się, też Opieka i Prokuratora nie oddaje, co wynosi górą na 30,000 zł. srebrnych, przeto oświadczająca się mając dług pierwszy, aby niestraciła na prawie, naysolenniey protestuje, że jako takowy pomieniony dług z zupełną ewikcyą, oparty na wszelkim majątku Karola Ronzego, tak całą należność i straty, oraz procederowe expensa do funduszu jego, czego massa Radziwillowska nieopłaci przez prokuratora, obraca, i na onym, oraz tych którzy takowe zapossydowali, poszukiwać będzie, a wszelkie zapisy, testamenta, donacye, przez zeszłego Ronzego ku krzywdzie oświadczającej się, i nieprawnie poczynione, za nieważne uznaje, ogłasza, i wszelkim kredytorom, i pretensorom, etiam za konwikcyami interwencyą w dopominkach zapowiada, jakowe oświadczenie oddając do akt Ziem. Ptu Sluckiego, własną podpisując ręką, i one żądam mieć umieszczone dla opublikowania, w Kuryerze Litewskim Gazety Wileńskiej. U tego oświadczenia podpis następny, Jan Szyszłowski.

Zgodziłem z Protokółem potocznym Ignacy Kuncewicz Regent Ziem. Ptu Sluckiego.

Roku 1823 marca 3 dnia: Takowe oświadczenie dozwala się przyjąć do Redakcyi Kuryeru Litewskiego gazety Wileńskiej.

Maciej Bułhak Podpisał Z. P. Sluckiego.

2. Na urządzie w Ptu Wileńskim, WJPan Thadensz Rewieński były Sędzia Graniczny Wileński uroczyście manifestuje WW. JPaństwa Ignacego i Teresę z Reutów Byczkowskich Sędziów Granicznych Wileńskich oto: obżałowany Byczkowski w roku 1806 dnia 1 xbra dokumentem swoim zręcznym w Aktach Grodu Wileńskiego na dniu 24 tegoż roku i miesiąca przyznany, ustąpił possessyą emphyteutyczną Starostwa Jankun w pteie Wileńskim położonego, na osobę żony swojej obżałowaney Teresy Byczkowskiej, która w roku następnym 1807 miesiąca apryla 25 dnia podpisanym a 28 eorundem w Grodzie Wileńskim przyznany dokumentem przelewnym, służące sobie prawo emphyteutyczne, i possessyą Jankun lat 29 po wyliczeniu i odebraniu gotowej summy rubli srebrnych 6,000, oraz po osobnym wynagrodzeniu pokazanych pretensyow i nakładow, transfundowała na osobę żalącego się Rewieńskiego, i przez dokument własny przyjęła obowiązki (jak wyraża jej prawo w słowach: „Z powodu wyszłego Naymilszszego Ukazu, i przezeń dozwoleńia subarendowania tegoż Starostwa, za wiadomością Skarbową, stosując się do tegoż Ukazu rzeczzone Starostwo z jego własnościami cedować za wiadomością i zezwoleniem Skarbu postanowiłam, jakoż mając jeszcze za przywilejem wyżej datowanym lat 29 czasu dzierżenia, gdy za erekcyę wszystkich budowli, i ulepszenie tego Starostwa zapłacone przez nas WJPanu Bobanowi rubli 6,000 WJPan Tadeusz Rewieński Regent Ptu Śluc. mnie powrócił, i zupełnie za moje wydatki na dobro tegoż Starostwa łożone uspokoił, przeto ja Byczkowska Staroscina Jankuniska possessyą Starostwa Jankunskiego za przywilejem do zupełności lat pięciudziesięciu należną lat 29, z całą tego Starostwa obszernością, z poddaniami, intratami, i ze wszystkimi nakładami, owo zgola z tém wszystkiem, co do tego Starostwa należy, na osobę WJPana Rewieńskiego zrzekam się, ceduję, i przelewam, rządzić, dysponować etc. temuż W. Rewieńskiemu wolność nadaję, z odpłacenia summy 6,000 rubli srebrnych W. Rewieńskiego kwietuję, salwy zwrotu do tegoż Starostwa, mnie, mężowi mojemu, i successorom naszym niezachowuję, warunki obowiązki z ewikcyą przez WJPana Bobana w dokumencie nam od niego wydanym opisane, w całym ich brzmieniu W. Rewieńskiemu przelewam i przenoszę, i toż Starostwo do dzierżenia W. Rewieńskiemu oddaję, o potwierdzenie tego mojego ustąpienia, gdzie należy wystarać się podług przepisanych stopniow przyrzekam etc.“ Żalący się Rewieński obezpieczonym będąc i wypłatą całkowitey summy jak się umówił, i z której został tymże dokumentem pokwietowany, jak równie zaręczeniem tak mocnym przez dokument przyznany, że obżałowana Byczkowska za wiadomością i zezwoleniem Skarbu wydała cessyą, oraz że o approbatę takiej subarendy gdzie należy wystarać się, i nakoniec że ewikcyą odpowiednią dwóletnim intratom z pełnym oney walorem przelała, nie mógł się spodziewać, aby obżałowani Byczkowscy oboje razem postąpili w przeciwność Ukazowi 1806 roku dnia 17 junii o prawidłach arendownych naywyżey konfirmowanemu, i własnym obowiązkom przez dokumenta przy-

znane przyjętym i zaręczonym. Czas odkrył co innego, to jest: że obżałowani Byczkowscy zapewnione przyznany dokumentem approbaty, na odstąpienie Jankun dla Rewieńskiego nie uzyskali, a tak wielką wzięwszy gotową sumę, przekazanego prawa emphyteutycznego i wyścia lat 29 subarendowaney possessyi Jankun nie zabezpieczyli, przez co narazili na mnogie koszta, i w ostatku na to: że majątek Jankun jako bez approbaty na Skarb odebrany został. A gdy po odjęciu possessyi Jankun z ogólnym tego folwarku ulepszeniem, budowlą i posiewem, w roku 1820 od żalącego się Rewieńskiego; Skarbowa Litew. Wileńska Izba nową ogłosiła licytacją, w tę porę W. Konstancya Rewieńska żalącego się żona, jedynie w celu ochronienia znacznych awansow na gospodarckę i nową budowlę w tym majątku wyłożonych, jako przed rozwiązaniem jeszcze cessyi na Jankun służycey, położyła swój własny załob czyli ewikcyą w gotowych pieniądzech; Jankun zaliczyła, i podniosła wyżej nad dawne dochody co rok po rubli srebrnych 198 kop. 78. Którą licytacją Rządzący Senat Naywyższym Ukazem roku 1820 miesiąca septembra 30 dnia wydanym utwierdzić raczył. O ważność zaś prawa emphyteutycznego poszła rzecz do rozwiązania w Ministerstwo Finansow, gdzie JW. Minister Finansow Ukazem roku 1822 miesiąca junii 3 dnia wydanym postanowił w słowach: „A za siem dzierżawu Jankun ostawił w nastojącym sodierżaniu u szlachcianki Rewieńskoy, bez wsiakoho i zplotymych jeju w Kaznu dochodow, w upłatu oznaczennoy niedoimki zaczęta, po tomu czto Byczkowskije peredaczeju sieho imienia w sub arendu, naruszyli Wysochaysze konfirmowane w 17 dzień junia 1806 hoda arendnyja prawa i potierali czrezto wsie swoje na onoje imienie prawo.“ Na takowym Ukazie stracili obżałowani Byczkowscy swoje prawo z własney winy. Lecz obok z momentem wydania na osobę żalącego się Rewieńskiego cessyi prawa emphyteutycznego, przez własny także postępek i nieuzyskanie approbaty zruynowali exekucyą ustępczego dokumentu, bo niespełnili przyjętych obowiązków. A zatem wrzeczy tak widoczney i czystey nie zgola osłonić ich nie może od powrotu żalącemu się Rewieńskiemu wziętey summy z procentami dotąd we dwoje wynoszącemi, i od wynadgródenia wszelkich szkod i strat poniesionych. Nadto Ukaz Rządzącego Senatu w roku idącym 1823 dnia 1 februnaryi za N. 3,123 do Skarbowey Litewsko Wileńskiej Izby nadesłany wyraża: że Rządzący Senat pierwszym swym Ukazem 1820 roku dnia 30 7bra raczył utwierdzić licytacją Starostwa Jankun za Rewieńską i polecił Skarbowey Wileńskiej Izbie wydać arendowny dwónastoletni kontrakt, za ogłoszeniem zaś upadku prawa emphyteutycznego Rządzący Senat na prośbę teyże Rewieńskiej raczył ją uwolnić przez słowa: „Prykazali wysze złożennoje Hospodyna Ministra Finansow mnienije o uwolnienije szlachcianki Rewieńskoy od zakluczenija s nieju kontrakta na sodierżanije dierżawy Jankun, na izjaśnienom w tom mnienij osnowanij utwierdit.“ W takim stanie interessu, sprawiedliwość sama wskazuje szukać repetycyi i powrotu na obżałowanych Byczkowskich tych pie-

niędzy, które jedynie w nadziei istnienia prawa emphyteutycznego przez lat 3 nad dawne dochody zostały podwyższone i wypłacone, to jest rubli srebrnych 596 kop. 34 oraz o dalsze koszta i straty. Ze zaś obżałowani Byczkowscy pokonani własnymi opisami i obowiązkami których niewypełnili. Pokonani także siłą Ukazu 1806 roku dnia 17 junii o prawidłach arendownych konfirmowanego, przeciwko któremu z własnej winy wykroczyli; nakoniec pokonani Ukazem JW. Ministra Finansów roku 1822 dnia 3 junii wydanym, który wyjaśnia spełniony przez obżałowanych postępki przeciwko prawu, i unieważnia ich do Jankuńskiego possessyi władność, wreszcie pokonani Naywyższym Ukazem Rządzącego Senatu w roku idącym 1823 dnia 1 febr. nastalym, że Rewieńska z ręki Skarbu zostawała na possessyi w Jankunach i dopiero jest od teyże dzierżawy uwolniono. Jednak wbrew temu wszystkiemu i samej prawdzie idąc, odbiegają od należnej satysfakcyi, co bardziej niepokazując na żalącego się Rewieńskiego i jego żonę w najmniejszym względzie dla siebie zawnienia, czują przyjemność krzywdzić opinią żalących się, brać się do wszelkiej niesłusznej prosekucyi, i niewinnie wciągać do pieńi nastpnej żonę żalącego się W. Rewieńską. Taki krok niezgodny ani z widocznym rzeczy stanem, ani ze słusnością nietylko na Sądzie Publiczności, lecz i w każdej magistraturze nie zjedna obżałowanym Byczkowskim zalety, i to pobudza żalącego się Rewieńskiego publicznie nawzajem odkryć, jakiego doświadczył od obżałowanych Byczkowskich zawodu, i jaką ma u nich należność podług ich własnego opisu, o którą własność swoją, o szkody i straty, równo koszta i krzywdę w miejscu należnym wedle porządku prawa że się dopomnieć nie zaniedba, oświadcza, i wszystkie obżałowanych Byczkowskich nieprawne działania manifestuje, oraz o poświadczenie wolności podania do Gazet Kuryera Litew. niniejszego manifestu Sądu upraszając, własną ony podpisuje ręką. Działo się w Wilnie roku 1823 miesiąca kwietnia 6 dnia. Thadeusz Rewieński były Sędzia Granicz. Wileń.

1823 miesiąca kwietnia 16 przed Sądem Ziemskim Powiatu, Wileńskiego stanawszy obecnie Regent Ziemski Zawileyski WJP. Michał Tynkhauz niniejsze oświadczenie dla wpisanania do protokołu podał, które że przyjęte i zapisane oraz w Kuryerze Litewskim może być zamieszczone, Sąd Ziemski Wileński zaś świadcza. Prezydent Ziem. Ptu Wileń. Michał Sawicki. Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasieński. Sędzia Ziem. Wileń. Jan Pisanka. Regent Zieńskowicz.

2 Niżej podpisany awizuję; iż otrzymany został przezemnie i moją żonę dnia 16 aprila b. r. 1823, na Star. Gierstonie Josielowiczu Beyraku oczewisty dekret w Sądzie Magistratu Wileń., wskazujący r. sr. 239 kop. 66², tudzież as. r. 200, z terminem oddania 10 julii 1823 roku, a w razie nieopłacenia, z wolną extenuacją kamienicy w Wilnie leżącej na ulicy Zmurdzkiej, należnej do debitora, jego wszelkich dalszych funduszów z wyprzedzą ruchomości i z wzięciem samej osoby na publiczny wyrobek. Celem więc przecięcia zawładania tegoż majątku przez kogo innego, czyni się niniejsza dla Publiczności awiza-

cya. W imieniu swoim i żony podpisuję. Antoni Siewruk.

Takową awizacyą może redakcyja w Gazecie umieścić. Wincenty Malinowski B. M. W.

Oświadczenie.

2. Treść oświadczenia zapisanego w aktach ziemskich wileńskich na dniu 10 kwietnia terażniejszego roku przez Sędziego Nowogrodzkiego Józefa Kobylińskiego, w obronie od niewłaściwego poszukiwania ze strony W. Stolnika Troc. i Kawa. Józefa Wazgirda, wyrażonego szczegółowie w zapozwie edyktalnym przed Sąd Exdywizorski w dobrach Alexandryi w Gubernii Mińskiej powiecie Dziśnieńskim odbywający się, jakowym zapozwem powołany został niewłaściwie do Sądu Exdywizorskiego wyżej wzwienionego i Sędziego Kobyliński z powodu iż ma we władaniu swoim starostwo Mereckie, oraz miasteczko Merecz, w którym do niejakiłhści placow, domow, gruntow, i jezior, oraz sum nazwanych dopłatkowe, W. Stolnik Wazgird formuje pretensyą; jakowe poszukiwanie, że jest nieprawne i niewłaściwe, Sędzia Kobyliński w oświadczeniu wyżej datą wzmienionem wyjaśnił, i pretensyą W. Stolnika Wazgirda zbijające dowody obszernie wypisał. Zastrzegł oraz, że za niewłaściwe powołanie do Sądu, i narażenie na koszta tenże Sędzia Kobyliński kar przepisanych prawami poszukiwać nieomieszka. Broniąc zaś własność Skarbową od niewolnego poszukiwania należne otem przedstawienie do władzy rządowej uczynił. Oświadczenie takowe przez L. Sędziego Granicznego Nowogrodzkiego podpisane i do protokołu akt Ziemskich Wileńskich na dniu 10 ter. mca przez niżej podpisanego podane, a przez Rejenta Zienkowicza poświadczone, i do zamieszczenia w gazecie Kuryera Litewskiego pisemnem dozwoleńiem Sędziego Grodzkiego Wileńskiego Karola Romanowicza upoważnione; interesowane strony w aktach Ziemskich odczytać raczą, i na ten cel niniejszy wypis treści takowego oświadczenia do publicznej wiadomości przez gazetę podanej, z polecenia aktora podpisałem. w Wilnie dnia 17 kwietnia 1823 roku. Józef Kolb Regent Głównego Komitetu potrz. woy.

Takowe oświadczenie w Kuryerze Litewskim może być umieszczone. Jan Pisanko Sędzia Ziem. Wileń.

2. W Domu W. Korwela za klasztorem PP. Wizytek przy ogrodzie spacernym znajdują się pokoje do najęcia na całe lato lub miesięcznie ze wszystkimi wygodami. O cenie dowiedzieć się można u właściciela domu.

2. M. Blumenreich nadworny Szweryński Optykus, ma honor szanownej Publiczności donieść, że znajome i najlepszego gatunku instrumenta optyczne, a mianowicie okulary dla wzroku osłabionego, ze szkła koronnego i tak nazwanego flintglas, ma do zbycia. Ponieważ zaś wszystkie jego szkła, ściśle podług prawideł sztuki są szlifowane, żaden więc z kupujących, pogorszenia wzroku, co po większej części Norymberskie i fabryczne ciągną za sobą obawiać się niema potrzeby. Znajdują się nadto u niego lornetki pojedyncze i podwójne, perspektywy teatralne, zwierciadła wklęsłe i wypukłe, lunety, termometra nay-

akuratniejsze i t. p. Przytém za cenę pomierną przymuie do reparacyi wszelkiego gatunku narzędzia optyczne. Mieszka w domu Michela, na przeciw Ratusza.

Przedaż Koni.

2. Koń kareciany rosty kasztanowaty, oraz wierzchowe należycie wytresowane 4, za pomierną cenę są do zbycia w domu W. Buczyńskiego Prezydenta na przeciw Bosaczek, basztarda zaś już używana ale letka i pakowna do podróży u fabrykanta Ruchackiego w domu JW. Tyszkiewicza pod Trocką Bramą.

Dzierżawa pocztowych stacyi.

2 Od Mińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na wzięcie w dzierżawę wszystkich w Mińskiej Gubernii pocztowych stacyi od 1 stycznia 1824 do tegoż dnia 1827 roku, będą się odbywać targi pierwsze dwa w powiatach, a mianowicie teraz. 1823 roku.

	Czerwca	Lipca
W dzisiejskim powiecie	1	2
Wilejskim	4	5
Borysowskim	7	7
Mińskim	9	9
Ihumeńskim	12	12
Stuckim	15	16
Bóbruyskim	18	19
Rieczyskim	21	21
Mozyrskim	23	23
i Pińskim	25	26

a trzeci ostateczny w Skarbowey Izbie augusta 17 i dla przetargu 20 tegoż augusta; a zatem i raczy życzący przybywać na wyżej oznaczone terminy, pierwsze dwa do powiatowych miast do Marszałkow, a na ostatni kończący do Skarbowey Izby z dostatecznymi kaucjami. Dnia 31 marca 1823 r.

Sekretarz Arcimowicz.

A r e n d a.

2. Kommissya Sądowa educacyyna dla Gubernii Wołyńskiej, Podolskiej i Kijowskiej w Krzemieńcu ustanowiona, uwiadamia PP. Obywateli, iż na trzyletnią arendowną posesyą dóbr edukacyynnych części wsi Czemerowiec Gubernii Wołyńskiej w Powiecie Kamienieckim leżącey, odbywać się będzie w miejscu zasiadania Kommissyi niniejszey w dniach 21, 23 i 25 maja r. b. 1823. publiczna licytacya. Część pomieniona wsi Czemerowiec przynosiła dotąd Funduszowi edukacyynnemu roczney intraty r. sr. 370. Posesya zaczynać się ma od dnia 12. czerwca r. b. 1823. Nie będzie zapisanym na licytanta kto nie złoży summy r. sr. 100 lub dostateczney na nią paręki, że się od postąpioney przez siebie przy licytacji summy nie cofnie, i kto nie okaże pewnego własnego funduszu lub ewikcyi na summę wyrównyującą téy, jaka przy licytacji na roczną Intratę postąpioną zostanie, a to na odpowiedzialność za dopełnienie kontraktu i pretensye gruntowe. O bliższych warunkach, równie jak o stanie dóbr, każdy będzie mógł zasięgnąć wiadomości w kancelaryi Kommissyi niniejszey. Dat. w Krzemieńcu dnia 13 kwietnia 1823 roku.

Komm. Sądowy eduk. Raciborowski.
Pisarz Kom. Franciszek Skarbek Rudzki.

P e n s y a.

3 Pensya Panien w Werkach, o wiorst kilka od miasta Wilna założona, i przez dwa lata pod dozorem Pani Kozłowskiej będąca, gdy przez tę samą

miała bydz już nieutrzymywaną, i o tém wielu doniesiono już było; za obowiązek przeto poczytuje się teraz uwiadomić, iż na żądanie wielu Obywateli i odpowiednie ich łaskawemu zaufaniu, taż Pensya żeńska w Werkach będzie się utrzymywać i nadal za wiedzą i pozwoleniem Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego, pod bezpośredniem jedynie przewodnictwem saméy JPani Teressy z Szyllingów Kozłowskiej, i całkowitem przez nią wyłącznie zajęciem się, tak co do umowy z rodzicami oddających się na pensyą Panien, jako też tego wszystkiego, cokolwiek tylko do jey administracyi ściagać się może.

Dla uwiadomienia zatem Szanownych Obywateli lub Opiekunów, życzących Panny powierzyć naukowemu kształceniu, ma za powinność Pani Kozłowska uprzedzić o warunkach główniejszych i o przedmiotach nauk, jakie na tey pensyi z przynależnym staraniem i pilnością dawane będą.

W a r u n k i.

1) Opłata roczna rubli srebrnych 250, które z woli rodziców z góry na rok cały, lub na pół roku, bez uchybienia opisanego terminu, zaliczane bydz mają. 2) Mieszkanie, stół, opał, światło, opranie, usługa, słowem wszystkie przynależne wygody, nakładem utrzymującoy pensyą dostarczane zostaną.

Przedmioty nauk dających się na Pensyi Werkowskiej.

1) Religia i nauka moralna. 2) Historie: powszechna, polska i ryssyyska. 3) Jeografia. 4) Arytmetyka. 5) Języki: polski, rossyyski, francuzki i niemiecki. 6) Muzyka: granie na fortepiano i śpiewanie. 7) Rysunki i kaligrafia. 8) Sztuka pisania listów. 9) Tańce i rozmaite damskie roboty. Nadto we dni niedzielne i święte Kapelan dla odprawowania nabożeństwa w kaplicy miejscowey przybywający, zasad religiyynnych nauczać będzie. Za oddzielną także umową, dawać się mogą lekcyje języka włoskiego i graa nina arfie.

3. Niżey podpisana przez ninieyszą awizacyą w Gazetach Kuryera Litew. Publiczność zawiadamia. Iż własny dom dwupiętrowy pod N. 64 na zaułku sto Kazimierskim położony, w którym wygodnych mieszkań znajduje się siedem, szynk od ulicy, sklepy, stajnie, wozownie, oraz studnia; słowem ze wszystkimi do gospodarki potrzebnymi wygodami, a także nie małym fruktowym ogrodem, do przedania za cenę zł. pol. 26,000. Przeto ktoby życzył z Publiczności takowy dom nabydz raczy zgłosić się o umowę ony do właścicielki, w temże domu mieszkającej niżey podpisaney. Dat. apryla 15 dnia 1823 roku. Anna Osiecimska.